

Ing. F. A. Hering - významná osobnost podnikatelského světa

František Adolf Hering byl po dobu 17 let ředitelem a prokuristou Ringhoffe-rových závodů na Smíchově, a posléze i členem rodinné rady Ringhofferů. Jeho činnost se ovšem neomezovala pouze na inženýrské problémy při výrobě vagonů a dalších dopravních mechanismů. Díky svému výraznému postavení v obchodním a společenském světě tehdejší doby byl jmenován do řady prestižních funkcí, a to jak v obchodních či hospodářských oborech, tak i v kulturních sférách.

Vzhledem ke svým pracovním povinnostem procestoval velkou část tehdy běžně dosažitelného světa. Setkal se s mnoha zajímavými osobnostmi tehdejší doby a byl vyznamenán i některými státními vyznamenáními. Byl znám i jako sběratel umění a příležitostný sponzor umění.

F. A. Hering se narodil 3. července 1853 v osadě Karlov na Křivoklátsku. Karlov je dnes částí obce Roztoky u Křivoklátska, v okrese Rakovník. Jeho otec byl (podle tehdejší terminologie) „mistr ovčák - vrchnostenský sluha ovčácký“ na panství Fürstenbergů na zámku Nižbor. František Adolf měl dva bratry - Maxmiliána a Emila Martina. Patrně díky svému otci, který jako mistr ovčák (funkce na úrovni správce, šafáře apod.) měl ve službách majitele panství vcelku dobré materiální zajištění, tak bylo možné poslat jak Františka Adolfa, tak poté i bratra Maxmiliána na studia do Prahy, kde oba posléze dosáhli inženýrského titulu.

František Adolf Hering prožil většinu aktivního života v Praze a cítil se především Smíchovákem. Ve svém aktivním věku se pohyboval v kruzích vzdělanců, měl dobré osobní vztahy s rodinou barona Ringhofferů. Ringhofferovy závody na Smíchově patřily k největším podnikům nejen na Smíchově a v Praze vůbec, ale byly největším výrobcem vagonů a dopravních mechanismů v celém Rakousko-Uhersku a tak měly vynikající postavení i v evropské konkurenci.

V Praze studoval na nižším gymnasiu v Praze III. a maturoval na reálné škole v Karlíně. Následně studoval strojnický obor na České technice v Praze. Po absolvování pracoval nejdříve jako volontér v kladenských hutích. Poté vstoupil do služeb továrny barona F. Ringhofferů na Smíchově, nejdříve jako asistent a dále byl povýšen do funkce šéfinženýra kreslírů. V letech osmdesátých zastával funkci vrchního inženýra ve vozárně.

Od roku 1891, tedy od svých 36 let se pak stal ředitelem této významné firmy a setrval v této funkci celých 17 let, tj. do roku 1908. Obdržel nejprve tzv. kolektivní, později samostatnou prokuru a stal se členem rodinné rady majitelů firmy. Vedl veškerý rozsáhlý export firmy do Ruska, Rumunska, Bulharska, Srbska, Turecka, Francie, Malé Asie a do severní Afriky. F. A. Hering podnikal studijní a obchodní cesty po celé Evropě i do Severní Ameriky.

Byl kromě své významné ředitelské agendy také předsedou Závodní nemocenské pokladny a „Výboru ku správě všech ku blahu dělnictva směřujících zařízení“. Možná říci, že to byl právě on, kdo se spolupodílel na některých sociálních programech, které se pak staly vzorem i pro ostatní společnosti. Byl to např. Zaměstnanecký penzijní fond z roku 1878, nebo Dělnické starobní pojištění z roku 1889, které na tehdejší dobu zajišťovaly zaměstnancům vcelku solidní důchody, včetně dalších příspěvků (invalidní renta, pohřebné, výchovné na děti atd.) Tehdy továrna rovněž nechala stavět domy na smíchovské Mrázovce pro své zaměstnance (pro 700 rodin), které už měly vodovod a kanalizaci. Tato firma byla štikou i v dalších oblastech péče o zaměstnance, jak o tom např. svědčí závodní lékařská a ambulantní služba, která měla od roku 1886 stálou pohotovost.

Pod vedením zástupce majitelů Ing. Františka Ringhofferů IV. se realizovala řada progresivních a vývojových změn, dařilo se vyvíjet a produkovat konkurenčně zajímavé železniční vagony (4500 vozů za léta 1874 - 1890) a společně s tramvajemi je i úspěšně exportovat do zahraničí. Postupně došlo k vybudování vůbec největší vagonky v rakouské monarchii, která od roku 1863 vyráběla i osobní vozy. Prvních deset vagonů bylo prodáno Jižní státní dráze.

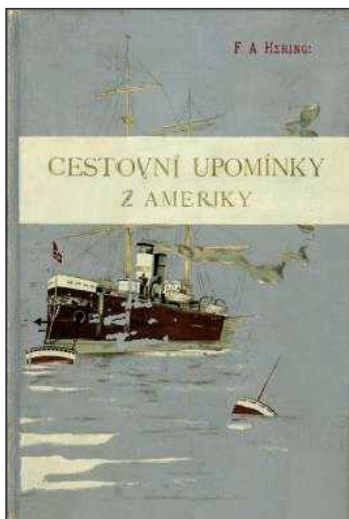
Zanedlouho přišla prestižní zakázka, a to přímo od císařského dvora ve Vídni. Rodinná firma Ringhofferů na jejím podkladě např. dodala tři salonní vozy pro rakouskou císařovnu Alžbětu. Na rozvoji výroby vagonů a posléze i tramvají vč. jejich prodeje do zahraničí se výrazně také podílel i F. A. Hering. Jako prokurista a člen rodinné rady Ringhofferů měl samozřejmě svůj podíl na rozvoji dalších podnikatelských aktivit rodiny majitelů, které se odehrávaly po celé české zemi.

F. A. Hering publikoval řadu odborných národohospodářských a technických článků a pojednání, např. mimo jiné Dějiny stavby vagonů v Rakousku, pro ministerstvo obchodu sestavil oficiální zprávy o světových výstavách v Paříži a v Chicagu, a mnoho dalších statí.

Díky svým zásluhám obdržel rytířský kříž řádu Františka Josefa, řád železné koruny III. třídy a důstojnický řád Rumunské koruny. Např. v článku dosažitelném v Národní digitální knihovně je odkaz na Národní politiku, kde se píše v článku s titulkem „Vyznamenán záslužným křížem“ o předání vyznamenání: „Panu Frant. Heringovi, řediteli továrny barona Ringhofferů, udělil císař za osvědčené a vzorné působení rytířský řád Františka Josefa, který mu byl v úterý dopoledne policejním ředitelem p. Stejskalem připevňen na prsa v témž sále v továrně bar. Ringhofferů, v němž p. Hering před 22 roky nastoupil svou úřednickou činnost.“

F. A. Hering přes svoje prioritní technické a obchodní zaměření měl velký okruh zájmů. Ve své řídicí funkci ve smíchovské firmě dbal na slušné vztahy k zaměstnancům a dělníkům a měl proto mezi nimi i odpovídající autoritu. Měl rozsáhlé vědomosti z oblasti techniky, především dopravy, ekonomie, hospodářství, obchodu a sociálních věcí.

Životní dráha Františka Adolfa Heringa, který se sám profesně prezentoval především jako dopravní technik, byla velmi obsáhlá a různorodá. Byl řádným členem Národohospodářského ústavu při České akademii císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, byl mimo jiné i členem „Permanenz-Kommission für Feststellung der Handelsswerte u. der Zwischen-verkehrs-Statistik“ při ministerstvu obchodu, byl delší dobu soudcem-laikem při pražském Obchodním soudu, členem Kuratoria Technologického muzea při Obchodní komoře pražské, byl členem přípravného výboru Jubilejní zemské výstavy království Českého v Praze v roce 1891. Vídeňským Ministerstvem kultu a vyučování byl jmenován na místo po zemřelém vrchním státním radovi Hlávkovi do české sekce Moderní galerie pro království České. V pražských uměleckých a kulturních kruzích byl známý jako sběratel umění.

V roce 1896 vydal Ing. Hering vlastním nákladem cestopisnou knížku „Cestovní upomínky z Ameriky“ v tehdy významném vydavatelství J. Otto. Autor v knize píše o tom, jak se sedm v knize nejmenovaných Smíchovanů (mladý p. baron Frant. R., dva synové továrníka p. R., inženýři pp. E., B., H. a autor) vydalo na poznávací cestu po Americe u příležitosti Světové výstavy v Chicagu. Výstava byla pořádána v souvislosti se 400. výročím objevení Ameriky Krištofem Kolumbem (proto se jí také trochu lámaně říkalo Kolumbická výstava).

Na cestu vyrazili 30. dubna 1893 a projeli několik velkých amerických měst, navštívili několik zajímavých přírodních památek (např. Niagarské vodopády) a prohlédli si některé významné americké podniky. Výprava se vrátila do Prahy 23. června téhož roku, přičemž je na nádraží vítal i Vojta Náprstek, který jejich cestu sledoval. V Americe se setkávali i s krajany, navštívili různé významné podniky a instituce, čímž získali mnoho informací o životě v Americe a o úrovni amerického průmyslu. Autor je velmi pečlivě shromáždil a uvedl v této knížce, která v tehdejší době měla zcela jistě významnou informační hodnotu. Dnes už je to spíše zajímavý závan z tehdejších časů. Kniha je i v digitalizované podobě uložena v Národní knihovně, což bývá u soukromých tisků málo obvyklé.

Se svým smíchovským přítelem a známým cestovatelem Josefem Kořenským (jehož jménem je na Smíchově pojmenována ulice), který se proslavil popisem svých dvou velkých cest (kolem světa a do Asie), si vyměňovali navzájem informace. Zajímavá je poslední věta knížky, kde autor F. A. Hering píše, že po přivítání na nádraží po návratu „...o hodinu později úřadoval jsem již zase u svého psacího stolu v továrně.“

F. A. Hering se roku 1908 ve věku 55 let pro zdravotní problémy vzdal funkce ředitele, ale zůstal i nadále prokuristou a členem rodinné rady Ringhofferů. Zemřel v Mariánských Lázních dne 30. srpna 1910 ve 23:00 hodin, ve věku pouhých 57 let na srdeční mrtvici. Pohřeb měl 3. září 1910 v basilice sv. Václava na Smíchově, jeho hrob je na hřbitově na Malvazinkách.

Odkazy

- 1) Ottův slovník naučný. Ilustrovaná encyklopedie obecných vědomostí. Praha: J. Otto 1888.
- 2) Ottův slovník naučný nové doby. Dodatky, díl 2, svazek 2, Praha: J. Otto 1933.
- 3) Masarykův slovník naučný. Lidová encyklopedie všeobecných vědomostí. Praha: Československý kompas, 1927.
- 4) Cestovní upomínky z Ameriky - F. A. Hering: <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/handle/ABA001/1233050/>